

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№6 (1053) 11 лютого 2021 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЗБЕРЕГТИ ДЕРЖАВНЕ СТРАТЕГІЧНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Проблеми ДП «СхідГЗК» потребують термінового вирішення

8 лютого відбулося розширене засідання профкому Новокосятинської шахти за участю голови Атомпрофспілки Валерія Матова. У засіданні брали участь т.в.о. голови профкому ДП «СхідГЗК» Андрій Карпов та керівники першопочаткових шахт: голова профкому Смолинської шахти Володимир Миронов, голова профкому Інгульської шахти Михайло Мельник, а також юрист ЦК Атомпрофспілки Ігор Охріменко, профспілковий актив трьох шахт державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат».

Під час обговорення дійшли висновку, що без прийняття термінових додаткових стабілізаційних заходів комбінат через фінансову неспроможність не зможе продовжувати свою виробничу діяльність: у разі зупинки виробництва запустити його буде практично неможливо. І що з метою запобігання подальшій його руйнації необхідне включення ДП «СхідГЗК» до складу ДП НАЕК «Енергоатом», на що сподіваються працівники і профком Новокосятинської шахти.

Проте керівництвом СхідГЗК таке рішення підтримується недостатньо, що спричинює недовіру членів трудового колективу до реальних намірів адміністрації стосовно майбутнього комбінату. На засіданні було прийнято рішення звернутися до Східної об'єднаної організації профспілки і керівництва Атомпрофспілки для більш активного лобювання вирішення питання ДП «СхідГЗК».

Наступного дня, 9 лютого, відбулася зустріч Голови Атом-

профспілки Валерія Матова та народного депутата України Сергія Нагорняка з головою Кіровоградської облдержадміністрації Андрієм Назаренком. Вони разом здійснили поїздку на Інгульську шахту, провели засідання за участю генерального директора ДП «СхідГЗК» Антона Бендика, керівників підрозділів комбінату, представників трудового колективу.

Прес-служба Атомпрофспілки
(Детальніша інформація буде)

ПРОФСПІЛКОВИЙ ЛІДЕР У ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ

Успіх — в активності

Здається, інженера з метрології служби головного метролога Людмилу Шилкову знають усі. Мабуть, завдяки її високій активності, невичерпній енергії та творчій завзятості. А ще вона 38 років працює на Запорізькій АЕС.

— Пані Людмילו, ваша відданість професії яскраво відображається в праці, в творчості... Чим це можна пояснити?

— Мабуть, спадковістю. Я виросла в родині енергетиків. Дід працював на Придніпровській ТЕС, а батьки — на Запорізькій ТЕС. Завдання енергетиків, у мене розуміння, виробляючи тепло та світло, забезпечувати комфорт і затишок у наших оселях. Тому я усвідомлено обрала цю цікаву професію, тепер продовжую династію енергетиків і мій син.

— Ваш стаж в атомній енергетиці 38 років. А чим вам запам'яталися ваші перші трудові будні?

— Одразу після закінчення Придніпровського енергобудівельного технікуму у червні 1982-го я повернулася в Енергодар і вже з серпня як молодий фахівець почала працювати на Запорізькій АЕС. Масштаби промислового майданчика мене вразили. І було багато молоді, яка їхала сюди з різних куточків Радянського Союзу.

Спочатку працювала електрослюсарем ЦТАВ. Моє робоче місце знаходилося у невеличкому приміщенні неподалік Управління будівництва. Я вивчала документацію на обладнання, навчилася друкувати на машинці та грамотно складати технічні документи. А поруч були колеги, яких сміливо можна назвати наставниками, бо вони ніколи не відмовлялися в допомозі. Це — начальник ЦТАВ Дмитро Олександрович Волоніхін, його заступник Олексій Михайлович Позігун, інженер з питань метрології Тамара Михайлівна Прасолова. Ці люди вразили мене своїм творчим ставленням до виконання завдань, зацікавили та надихнули, як виявилось,

на довгі роки праці в атомній енергетиці.

У 1987 році я вже працювала в лабораторії метрології. Спочатку техніком, а після закінчення Харківського інженерно-педагогічного інституту — інженером.

— Тридцять три роки у службі головного метролога!

— Так. Самій не віриться, бо так швидко вони промайнули. СГМ — мій рідний підрозділ. Я пишаюся, що метрологічна служба Запорізької АЕС є найкращою в Україні з багатьох показників. За весь час роботи я жодного разу не пошкодувала, що працюю метрологом. Опанувала й виконую калібрування та перевірку засобів виміральної техніки (ЗВТ), що входять у системи, важливі для безпеки основного технологічного устаткування підприємства, особливо точних, а також нових типів ЗВТ при модернізації енергоблоків. Виконую атестацію випробувального обладнання, що експлуатується у підрозділах. Намагаюся сумлінно ставитися до своїх обов'язків щодо метрологічного забезпечення засобів виміральної техніки параметрів витрати, тиску та рівня (ВТР).
(Закінчення на 2-й стор.)

ЯДЕРНА ГАЛУЗЬ, ЯКА ЗДАТНА ВРЯТУВАТИ УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІКУ

«Атомний криголам» для вітчизняного енергоринку: результати роботи «Енергоатома» за 2020 рік

Аналізуючи фінансові та нефінансові результати діяльності НАЕК «Енергоатом» за минулий рік, з'ясуємо, чому сталий розвиток оператора чотирьох діючих АЕС має стратегічне значення для держави.

Незалежно від пори року, погоди та цінних коливань на світовому ринку вуглеводнів, понад 50% потреби України в електроенергії закривають вітчизняні АЕС. Для атомної генерації не потрібні ні вітер із сонцем, ні спеціальні формули на кшталт «Роттердам+». А помірні ціна атомної кіловат-години давно лишається тим запобіжником, що утримує тариф на електроенергію для населення на прийнятному рівні.

Та попри це, протягом минулого року ми спостерігали за тим, як НАЕК «Енергоатом» потерпала від тиску «рідного» Міністерства енергетики, що з квітня почало штучно обмежувати виробництво атомної електроенергії — на користь зростання часток теплової та «зеленої» генерації. До того ж минулого року загальна сума заборгованості енергоринку перед «Енергоатомом» сягнула «рекордної» позначки. Та хоч як дивно, водночас 2020-й став знаковим для майбутнього ядерно-енергетичної галузі: було завершено кілька стратегічних для держави проєктів та відновлено роботу з будівництва 3-го і 4-го енергоблоків Хмельницької АЕС.

Але тільки-но температура повітря впала до мінус 10, а на складах теплових електростанцій раптово виник дефіцит вугілля, як про атомну енергетику знову згадали. Тож саме зараз маємо нагоду розібратися, чим є для України «Енергоатом» — сезонним «обігрівачем» або ж стратегічно важливим для держави підприємством. І допоможуть нам у цьому результати вкрай непростого минулого року. Цифри, як відомо, річ уперта.

ГРА БЕЗ ПРАВИЛ

Ключовою проблемою для роботи «Енергоатома», що стабільно забезпечує від 50 до 55 відсотків загального обсягу всієї електроенергії, яку споживає наша країна, 2020 року стало навмисне розбалансування ринку. Раніше тариф на відпуск виробленої атомної енергії електростанціями встановлювала виключно Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП). Звичайні він на лічені копійки перевищував собівартість виробництва атомної енергії. Саме з таким «тарифом виживання», що становив майже 57 коп. за один кВт-год., «Енергоатом» увійшов до нового ринку, який запрацював у липні 2019 року. За такою ціною НАЕК мала відпускати спочатку 90%, а згодом 85% виробленої продукції держпідприємству «Гарантований покупець» (ГарПок) у рамках покладання спеціальних

обов'язків (ПСО) з метою забезпечення населення доступною електроенергією. Але в положенні Кабміну про спецобов'язки сказано, що вони покладаються «для забезпечення загальноосупільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії», відтак постає запитання: хто, як не держава, має захищати суспільні інтереси?
(Продовження на 2-й стор.)

ТВОРЧА МОЛОДЬ АТОМПРОФСПІЛКИ

Нагороди за перемогу у фотоконкурсі

Працівників Рівненської АЕС нагороджено грамотами, подарунками та грошовими преміями за перемогу та участь у VI фотоконкурсі Організації молоді Атомпрофспілки.

Нагороди вручив заступник генерального директора з персоналу РАЕС Ігор Вітковський, голова профкому підприємства Іван Мельник та голова організації молоді ППО ВП РАЕС Євген Бураков.

Нагадаємо, що на розгляд журі конкурсу креативні фаворити РАЕС надали 28 фоторобіт. Відтак світлина «Вона ніколи не спить» водія транспортного цеху Владислава Верби завоювала почесне друге місце у номінації «Е=mc²», а фотографія «В гостях у колеги» та «Спорт — це рух, рух — це життя» слюсаря

цеху теплової автоматики і вимірювань Станіслава Харечка здобули призи глядацьких симпатій одразу у двох номінаціях «Енергія молоді — 20 років ОМА» та «Atom-covid-2019». Додатковими призами та грамотами зачу-

дові кадри, котрі увійшли до настільного річного календаря Атомпрофспілки, нагороджено Віту Нишкалюк, Ігоря Головача, Вікторію Шейкіну, Наталію Ланецьку-Колбун та Юлію Кулаєву. Як зазначає Євгеній Бураков,

фотороботи працівників РАЕС у подальшому експонуватимуться під час проведення чергових заходів Організації молоді Атомпрофспілки. Цьогоріч партнером конкурсу став «Енергоатом».

ПРОФСПІЛКОВИЙ ЛІДЕР
У ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ

Успіх — в активності

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Лабораторія технологічних вимірювань, а саме група вимірювань ВТР, в якій я працюю, — це моя друга сім'я. Поряд зі старшими колегами — талановиті, амбіційні й цілеспрямовані молоді колеги. Ми всі розуміємо, що робимо спільну справу і завжди підтримуємо одне одного.

Я дуже вдячна своїм керівникам і колегам за моє становлення у професії, за бажання працювати разом і передавати досвід молодим фахівцям.

— Ви завжди вирізнялися своєю активністю.

— Річ у тім, що 24 роки разом з основною роботою я займалася профспілковою діяльністю. Спочатку очолювала культурно-масову комісію цехового профспілкового комітету СГМ, а потім обрали головою цехової комісії профкому ЗАЕС, неодноразово обиралися делегатом профспілкових конференцій та конференцій трудового колективу ВП ЗАЕС і НАЕК «Енергоатом», делегатом з'їзду Атомпрофспілки.

Мені подобалося спілкуватися з людьми, турбуватися про членів колективу і, якщо треба, допомагати. Проводилася робота з охорони праці, оздоровлення та відпочинку працівників СГМ.

— Неодноразово колектив СГМ був переможцем огляду-конкурсу «Ми так працюємо, живемо та відпочиваємо» і посідав призіві місця у спартакіадах ЗАЕС.

— Так. Нашу цехову профорганізацію не раз відзначали грамотами та дипломами Центрального Комітету профспілки за найкращу постановку роботи.

Це були яскраві та позитивні роки у моєму житті. А найголовніше, я усвідомлювала, що ця робота потрібна й спрямована на захист інтересів членів мого колективу.

— Гадаю, що в досягненнях колективу є також ваш особистий внесок. Розкажіть про власні здобутки.

— Я неодноразово була переможцем конкурсу «Ми так працюємо, живемо та відпочиваємо» у номінації «авторська пісня» й «аматорська поезія». Писала музику до таких творів, як «Пісня-гімн ЗАЕС», «Пісня-гімн Енергодара», до ювілейних творів для підрозділів Запорізької атомної. Також є автором пісень про профспілкове життя.

Продовжую обіймати посаду керівника Енергодарського літературно-творчого об'єднання «Резонанс». Мої вірші входять до багатьох колективних поетичних збірок. Остання збірка «По стерні» вийшла наприкінці 2019 року. Люблю співати, беру участь у різних культурних заходах міста, дуже поважаю духовність і колорит поетичного слова.

— А що вас надихає у такому разі і в чому секрет вашого успіху? Розкрийте його для тих, хто тільки починає свій шлях в атомній енергетиці.

— Кохання, мрійливість, любов та спрага до життя й природи — усе це складає музику моїх віршів. А успіх для мене — в активності. Коли хочеться жити й творити добро. Скрізь — на робочому місці, рідному підприємстві, в родині. Хочеться, щоб Запорізька АЕС ще довго й стабільно експлуатувалася, а Енергодар розквітав...

Розмовляла
Юлія ТКАЧУК

ЯДЕРНА ГАЛУЗЬ, ЯКА ЗДАТНА ВРЯТУВАТИ УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІКУ

«Атомний криголам» для вітчизняного енергоринку: результати роботи «Енергоатома» за 2020 рік

(Продовження.
Початок на 1-й стор.)

Тож у випадку з ПСО ми маємо приклад того, як держава перекладає свої обов'язки на державну Компанію.

Результатом такого непередуманого рішення стало те, що ГарПок купував електроенергію у «Енергоатома» за безцінь, а продавав її за ринковими цінами, опісля сплачуючи мільярди гривень за «зеленим» тарифом виробникам енергії з відновлюваних джерел. Згадаймо, що торік «зелена» електроенергія коштувала до 5 гривень за кВт-год. — майже вдвіть більше за атомну. Завдяки системним зусиллям керівництва «Енергоатома», яке сконцентрувало увагу на захисті інтересів ядерно-енергетичної галузі, у серпні минулого року Кабмін ухвалив Постанову про перехідне покладання спеціальних обов'язків. Вона дала «Енергоатому» змогу продавати на вільному ринку майже 40% усієї виробленої АЕС електроенергії.

Але водночас із падінням споживання електроенергії в умовах карантину відбулося стрімке зростання частки нафтопродукції — «зеленої» — генерації в загальному енергобалансі України. Тобто на тлі об'єктивних обставин спрацювали суб'єктивні чинники у вигляді штучного обмеження атомної генерації. Чому в літні місяці 2020 року по два-три енергоблоки АЕС виводилися у резерв, а частка вугільних ТЕЦ у загальному енергобалансі або зростала, або ж залишалася на рівні «доковідних» показників? — питання риторичне.

А між тим відповідь є, і вона наочна. Заборгованість ГарПока перед «Енергоатомом» на кінець 2020 року перевищила 8 млрд грн. Разом із боргом НЕК «Укренерго» у розмірі 4,2 млрд грн «Енергоатом» недоотримав за минулий рік 12,4 млрд грн. Якщо ж додати до цієї суми борги перед НАЕК, що утворилися ще під час дії старого ринку електроенергії, прострочена дебіторська заборгованість перед Компанією на кінець 2020 року становила астрономічні 24,15 млрд грн.

ЗБИТКОВИЙ ЛИШЕ
НА ПАПЕРІ

Складається ситуація, коли найбільший у країні виробник якісної й безпечної електроенергії фактично кредитую посередників, які мають забезпечувати нею населення, а також інших учасників вільного ринку. «Енергоатом» загнав у борги перед підприємцями й контрагентами, а тепер ще й звинувачують у начебто «збитковості». Однак Компанія ніколи не була і не є збитковою та ніколи не потребувала дотацій від держави.

«Збиткова лише на папері» — саме так охарактеризував фінансові результати НАЕК «Енергоатом» її керівник Петро Котін в інтерв'ю виданню «Ліга.Бізнес». Так, чистий дохід «Енергоатома» на 1 грудня 2020 року становив 42,3 млрд грн, тоді як собівартість реалізованої продукції, тобто витрати, безпосередньо пов'язані з виробництвом електроенергії, — 34,1 млрд грн. Відтак валовий прибуток Компанії (чистий дохід мінус собівартість) лише за 11 місяців минулого року мав би становити 8,1 млрд грн.

Проте тільки на коливаннях курсу гривні «Енергоатом» втратив 6,3 млрд грн — через те, що Компанія обслуговує кредити у валюті. Серед них — не лише цільові кредити на реалізацію програми з підвищення безпеки АЕС від ЄБРР та Євратома, а й кредит на будівництво Централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива (ЦСВЯП) від Корпорації закордонних приватних інвестицій США (ОПІС). До того ж торік «Енергоатом» був вимушений брати кредити у вітчизняних банків — для забезпечення поточної виробничої діяльності в умовах тотальних неплатежів. Резерв кредитних збитків за підсумками 11 місяців сягнув іще 4,3 млрд грн. Ці кошти «Енергоатом» зобов'язаний нараховувати на прострочену дебіторську заборгованість згідно з Міжнародними стандартами фінансової звітності.

Тож усі розмови про позірну неефективність діяльності «Енергоатома», якою начебто обумовлена його збитковість, є примітивними маніпуляціями. Навіть із «важким» кредитним портфелем та в умовах загальносвітової кризи Компанія мала би стабільні фінансові результати, якби не дискримінаційне ПСО. Майже 8 місяців 2020 року обсяги електроенергії, які «Енергоатом» мав надавати ГарПоку в рамках ПСО, щонайменше на 40% перевищували реальні потреби населення. Куди йшли «надлишки» атомної електроенергії, за які «Енергоатом» не отримував навіть обіцяних державою 57 копійок за кВт-год., здогадатись неважко.

ГОЛОВНИЙ ДРАЙВЕР
ЕНЕРГОРИНКУ

Та навіть в умовах відвертої дискримінації, не маючи можливості повноцінно виходити на торги з усім наявним обсягом електроенергії, «Енергоатом» раз у раз демонструє, що цілком спроможний успішно реалізовувати власну продукцію відповідно до прозорих, чесних і зрозумілих стандартів європейського енергоринку.

Наочний приклад: 21 грудня 2020 року Енергоатом-Треїдинг на аукціоні з продажу електричної енергії реалізував 13,3 млн кВт-год. з постачанням у період з 1 січня по 30 червня 2021 року. Тобто компанія вже реалізувала третину від загального прогнозованого обсягу виробництва електроенергії українськими АЕС за перше півріччя 2021 року, і це повністю відповідає практиці укладання форвардних контрактів на біржових майданчиках ЄС.

У таких країнах, як Угорщина, Чехія або Словаччина, саме форвардні контракти на рік і навіть на два-три роки наперед мають найбільшу ліквідність та формують довгострокові цінні тренди на ринку електричної енергії.

Саме така стратегія продажів — це значущий крок до формування цивілізованих і чесних правил гри на ринку електричної енергії, не кажучи вже про те, що вона забезпечує стабільні фінансові надходження для «Енергоатома» протягом першого півріччя.

Володимир БРОННИКОВ
Заслужений
енергетик України,
Почесний президент УкрЯТ
(Закінчення буде)

ЮУАЕС: У СПІВПРАЦІ З ЯДЕРНИМ ТОВАРИСТВОМ

Готові пропагувати цікаві ідеї

В Інформаційному центрі «Імпульс» ВП ЮУАЕС представники шкіл та гімназії Южноукраїнської ОТГ отримали для шкільних бібліотек примірники першого видання збірки наукових доповідей молодих фахівців ЮУАЕС.

Уже стало доброю традицією у підприємстві проводити конкурс наукових доповідей для молодих працівників. Відбувається він за двома напрямками — виробничим та соціально-профспілковим — і збирає щороку впевнених у своїх знаннях та зацікавлених у тому, щоб поділитися ними з колегами, молодих атомників. Стежачи щороку за цю подією та уважно вислуховуючи всіх конкурсантів, можемо впевнено сказати: цим сміливцям часто є чим поділитися, вони мають цікаві ідеї і готові їх пропагувати.

Але аудиторія конкурсу невелика, тому один з учасників — молодий куратор науково-просвітницького напрямку УкрЯТ в Южноукраїнську, провідний інженер з управління реактором, кандидат наук Олег Іщенко, запропонував видати за кошти Южноукраїнського ВП ГО УкрЯТ збірку доповідей за останні два роки і продовжити роботу це й надалі. Він

став також рецензентом робіт разом з представниками українських вишів — двома докторами технічних наук: професором кафедри АЕС ОНПУ О. Корольовим та директором Інституту досліджень проблем безпеки АЕС В. Скалозубовим.

Тепер зі збірками доповідей зможуть ознайомитися і южноукраїнські старшокласники. Вручали їх школярам разом з Олегом Іщенко інженер управління кадрів ВП ЮУАЕС Олена Твердохліб, неодноразова учасниця та призерка конкурсів у ВП ЮУАЕС і НАЕК «Енергоатом», а інженер відділу соціального розвитку Олена Вторая, секретар міського відокремленого підрозділу ГО УкрЯТ.

«Насамперед збірка стане у нагоді студентам профільних технічних вишів, з якими співпрацює ЮУАЕС, — вважає Олег Іщенко. — Ознайомившись з тематикою наукових доповідей минулих років, студенти, які планують працюва-

ти на АЕС, зможуть уявити, чим живуть молоді працівники підприємства, які технічні та соціальні питання їх хвилюють. Також, сподіваємося, вона буде корисною школярам старших класів у процесі вибору професії».

Олена Вторая від імені всієї команди, яка працювала над збіркою, висловила задоволення тим, що нарешті

вдалося вручити результати їх творчої праці дітям: «Ми запрошуємо всіх ознайомитися зі збіркою, краще зрозуміти нашу роботу, а також роботу атомної станції. А ще запрошуємо молодих працівників підприємства, школярів вступати до лав УкрЯТ, аби разом розвивати цей напрям на АЕС, у місті та в нашій країні».

Олена БОНДАРЕНКО

ІНФОРМУЄ ДАЗВ

Інвентаризація земель у зоні відчуження

На засіданні Кабінету Міністрів України було прийнято розпорядження «Про проведення інвентаризації земель», які розташовані на території зони відчуження Іванківського та Поліського районів Київської області з урахуванням вимог державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою та забезпечення її затвердження в установленому порядку.

Прийняття зазначеного розпорядження забезпечуватиме ефективне здійснення державного контролю за використанням та охороною земель на території зони відчуження та зони безумовного (обов'язкового) відселення.

Зокрема, буде визначено місця розташування об'єктів землеустрою, їхніх меж, розмірів, виявлення земель, що не використовуються або використовуються нерационально, встановлення кількісних та якісних характеристик земель, необхідних для ведення Державного земельного кадастру.

Крім того, завдяки виконанню робіт з інвентаризації також буде чітко визначено зовнішні та внутрішні межі Чорнобильського радіаційно-екологічного біосферного заповідника.

ЗА ІНІЦІАТИВИ МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК

Новий общественный договор: пять требований трудящихся

Международная Конфедерация профсоюзов (МКП) выдвигает пять ключевых требований от имени работающих людей для восстановления и усиления потенциала противодействия, чтобы поставить людей и окружающую среду в центр нового общественного договора.

Шаран Барроу, Генеральный секретарь МКП, изложила требования во время Всемирного экономического форума, на отдельной сессии на эту тему, которую МКП провела в рамках Всемирного социального форума, и в материалах тематического блога: «Перед мировыми лидерами и бизнесом в 2021 году стоит выбор: либо прислушаться к призыву трудящихся и гражданского общества, реформировать экономическую модель и содействовать построению справедливого и устойчивого

будущего, либо и дальше вести бизнес как обычно и наблюдать, как модель корпоративной жадности углубляет неравенство, изоляцию и усиливает отчаяние людей, увеличивая нестабильность в наших обществах и на нашей планете».

Пять требований:

1. Создание безопасных для климата рабочих мест с помощью справедливого перехода. Трансформация промышленности с целью достижения нулевых выбросов углерода, сопровождаемая созданием рабочих мест в сфере

здравоохранения, образования и других качественных общественных услуг.

2. Права для всех трудящихся, независимо от условий их занятости, чтобы выполнить обязательства согласно Декларации Столетия МОТ относительно минимального уровня трудовой защиты, включая права, максимальную продолжительность рабочего времени, прожиточный минимум, а также охрану труда на рабочих местах.

3. Всеобщая социальная защита с учреждением Фонда социальной защиты для наименее богатых стран.

4. Равенство. Прекращение любой дискриминации, включая

по признаку расы или пола, для обеспечения того, чтобы все люди принимали участие в распределении благ, и чтобы покончить с возмутительной концентрацией богатства в руках немногих за счет большинства.

5. Инклюзивность. Чтобы противостоять растущей мощи монополий и олигархов, обеспечить, чтобы развивающиеся страны могли развивать свою экономику и гарантировать налоговые системы, которые обеспечивают столь необходимый доход для удовлетворения потребностей людей и планеты. Инклюзивный подход к борьбе с пандемией COVID-19 имеет первостепенное значение, как в вопросах эконо-

мической поддержки, так и в вопросах всеобщего доступа к тестированию, лечению и вакцинации.

«Кроме трагической потери стальных жизней в результате пандемии, были утрачены почти 500 миллионов рабочих мест, два миллиарда людей борются за выживание на неформальной работе, в том числе в новых видах бизнеса через интернет-платформы. Людям нужен новый общественный договор, который обеспечит восстановление и усиление потенциала противодействия на основе уверенности в завтрашнем дне, которую гарантируют эти пять важнейших требований», — заявила Шаран Барроу.

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

ЗА АВТОРИТЕТ ГАЛУЗІ ТА АТОМПРОФСПІЛКИ. ОГЛЯД СПОРТИВНОГО ЖИТТЯ АТОМНИКІВ

КАКИМ БЫЛ 2020 ГОД ДЛЯ АТОМНОГО СПОРТА?

**(Окончание.
Начало в №5)**

Номинация «Спортивная надежда» — это своего рода аванс юным спортсменам. Не все из них станут чемпионами или профессионалами, но спорт всегда будет помощником в их взрослой жизни.

Байкалова Анна. Девочке всего пятнадцать, но она уже дважды серебряный призер взрослого чемпионата страны по тяжелой атлетике, обладательница пяти юниорских национальных рекордов, участница молодежных чемпионатов мира и Европы. В канун нового года Анне была торжественно вручена еще одна спортивная награда — значок «Мастер спорта Украины». Тренирует юную чемпионку — Г.С. Якубишин и М.В. Луканина.

Медвецкая Марина. В прошлом году в Луцке, на Чемпионате Украины по борьбе сумо, отличилась эта спортсменка из Энергодара, воспитанница детской спортивной школы ЗАЭС, завоевавшая три бронзовые награды. Марина разносторонняя спортсменка — мастер спорта по сумо и кандидат в мастера по вольной борьбе. Тренирует талантливую спортсменку тренер-преподаватель Станислав Тилинин.

Тимошенко Никита. В отделе гребли КДЮСШ ЗАЭС растет хорошая смена чемпионам. В прошлом году на юношеском чемпионате страны Никита завоевал две золотые медали, а кроме медалей еще выполнил норматив кандидата в мастера спорта и был включен в молодежный состав сборной страны.

Шульга Никита. Шесть лет назад родители привели восьмилетнего Никиту в только что организованную в ККСС «Олимп» секцию греко-римской борьбы. Сейчас юному атлету четырнадцать, он — капитан и лидер южноукраинской команды, многократный победитель международных и всеукраинских юношеских турниров. В 2020 году победил на зональном юношеском чемпионате страны, стал третьим призером Кубка Лиги юных борцов Украины и первым на четырех всеукраинских турнирах. Никита стипендиат премии городского головы — «Обдарованість», для юных спортсменов.

В номинации «Команда года» лучшими названы: Сборная Атомпрофсоюза по волейболу, в третий раз ставшая первой на Всеукраинской спартакиаде трудящихся. Состав команды чемпионов: И. Романчук, И. Цыпан (РАЭС), М. Патынский, М. Слободяник, А. Меховых (ЮУАЭС), А. Боличевский (ВООП), С. Харченко (ХАЭС). Тренеры команды — А.И. Невертий и А.В. Сологуб.

Сборная Атомпрофсоюза по гиревому спорту. Три золотые медали из

трех и кубок в командном первенстве, а еще золотые медали энергодарцев Д. Бандуровича, С. Чулкова и южноукраинца Н. Морозова в личных соревнованиях — итог выступления наших атлетов на Всеукраинской спартакиаде.

Футбольная команда «Энергия-ЗАЭС». Команда из Энергодара стала обладателем Кубка губернатора Запорожской области среди коллективов объектов территориальных громад, обыграла в финальной игре футболистов Розовской ОТГ. В награду атомщики получили Кубок главы области и 150 тысяч призовых. Тренер команды — В.В. Сивинский.

Экипаж яхты «Северная Каролина» ППО ОП «Атомэнергомаш». Заводчан, влюбленных в море и белый треугольник паруса, объединил спорт. Команда — победитель многих парусных регат, которые проводятся в акватории Каховского моря. Бессменный капитан — В.П. Полихранов, рулевой М. Ткач, члены экипажа, матросы — В. Максименко, П. Полихранов, А. Тимашов, Л. Иванченко, Л. Полихранов. В составе экипажа судна есть и женщины — Ольга Черепанова и две Натальи — мать и дочь Парамоновы. «Семь футов под кормой» — заводским яхтсменам!

КТО НАС ВЫВОДИТ В МАСТЕРА

Прописная истина — без тренера не бывает чемпионов, не бывает рекордов. Ныне в наших коллективах физкультуры трудятся более ста тренеров-преподавателей, большинство — это спе-

циалисты высокой квалификации, делающие свое дело с умом и сердцем. Одинадцать из них — заслуженные тренеры Украины. Год прошедший был для них необычным — из шестисот соревнований, внесенных в сводный план спортивно-массовых мероприятий, половина была отменена. Определять лучших в таком положении — не совсем корректно, а оставить без внимания труд этих людей — не совсем справедливо. Успехами только четырех из них все же хочется поделиться.

Снежко С.С. В далеком 1992 году действующего тогда чемпиона Украины по гребле на каноэ С. Снежко и коллегу по лодке — Ю. Рожкова пригласили на тренерскую работу в Энергодар, где предложили возглавить отделение гребли в местной ДЮСШ. Начинать с нуля: набрали учебные группы, радовались скромным успехам своих воспитанников на областных регатах, затем стали первыми мастерами спорта, а когда мечта сбылась, подумали и о международных победах. И мечты постепенно сбывались: лучшая ученица Людмила Бабак — четырехкратная чемпионка мира, Денис Давыдов — чемпион мира среди молодежи. В составе сборной страны, которую тренирует Сергей Степанович, пять его воспитанников. В прошедшем сезоне чемпионами Украины стали Л. Бабак, Д. Давыдов, Д. Кряж, А. Чехмыстренко и юный Н. Тимошенко. Снежко С.С. — заслуженный тренер Украины, трижды удостоившаяся звания лучшего тренера Атомпрофсоюза и Запорожской области.

Видина И.А. Летом прошлого года спортивная общественность Южноукраинска провела на заслуженный отдых тренера-преподавателя отделения художественной гимнастики ККСС «Олимп» Ирину Анатольевну Видину. Начинала она свою трудовую биографию выпускницей Каменец-Подольского педагогического института учителем физкультуры в родном Кривом Роге. Летом 1983 года девушка приехала в гости к родственникам в Константиновку, где рядом с поселком уже полным ходом шло строительство атомной станции и нового города, даже не думая, что будущий Южноукраинск на долгие годы станет ее родным домом.

Спорт на атомной стройке в то время бурно развивался, спортивные кадры — в дефиците, и молодому специалисту было предложено место тренера по художественной гимнастике в коллективе физкультуры строителей. А когда стройка была завершена, Видина И.А. перешла в детскую спортивную школу ККСС «Олимп».

Тридцать семь лет отдаю любимому делу. Через руки Ирины Анатольевны прошло несколько поколений южноукраинских гимнасток. Строгая и требовательная, но добрая и справедливая, всегда готовая дать дельный совет, поддержать и прийти на помощь. Для девочек она — вторая мама. Среди ее воспитанниц мастера и кандидаты в мастера спорта, сотни спортсменов-разрядников, чемпионы и призеры международных и всеукраинских турниров, члены сборных команд. Последние три года команда юных гимнасток «Олимпа» — обладатель Гран-при международного фестиваля-конкурса в болгарском городе Обзор. Кстати, родная дочь тренера — мастер спорта по художественной гимнастике. Видина И.А. — организатор престижных гимнастических турниров, показательных выступлений, семинаров для молодых тренеров. Многие из ее воспитанниц пошли по стопам любимого тренера, выбрав своей профессиональной деятельностью педагогическую или тренерскую стезю: работают тренерами, возглавляют кафедры в университетах, руководят коллективами художественной самодеятельности. Поддерживают с ней дружеские отношения, де-

лятся сокровенным, спрашивают совета. Уйдя на заслуженный отдых, Ирина Анатольевна не теряет связи с родным коллективом. Регулярно посещает тренировки девочек, участвует в организации городских и региональных турниров. Человека и тренера, который пользуется огромным уважением среди коллектива ККСС «Олимп» и жителей Южноукраинска.

Кравченко А.Э. Количество медалей, завоеванных воспитанниками известного варашского тренера на

одну — «Лучшая спортивная арена года». Для занятий спортом необходимы хорошие спортивные объекты, которые были бы одинаково доступны и для подготовки будущих чемпионов, и для занятий массовой физкультурой и спортом.

В течение года на глазах преображались спортивные сооружения ОП «Энергоатом». Чем не «великая спортивная стройка»? В Энергодаре введена в эксплуатацию комплексная спортивная площадка с искусственным покрытием. На стадионе

варашан, конно-спортивная база, построены плавательный бассейн, стадион «Изотоп», стрелковый тир и много других спортивных сооружений. Спортсмены знали «слабинку» генерального и активно привлекали его к спортивной жизни города. Несколько лет Владимир Александрович возглавлял городскую федерацию бокса. Был инициатором проведения в Вараше популярного международного боксерского турнира, Кубка страны по тяжелой атлетике, многих имиджевых тур-

Чемпионате Украины по кикбоксингу 2020 года, впечатляет — двадцать две награды. Среди их обладателей как работники АЭС — многократный чемпион Украины О. Крысюк, Т. Чабан, Р. Сниберко, Н. Шумря, так и воспитанники боксерского клуба «Золотые перчатки», среди которых чемпионами стали — Р. Мацюк, Д. Анцибор, Е. Ситайло. А еще семь юных кикбоксеров завоевали серебряные и бронзовые медали.

Черненко И.И. Минувшей осенью лучшей детско-юношеской футбольной командой Украины «Темп-ЗАЭС», которым многие годы руководит И.И. Черненко, отметил свое двадцатилетие. Успехи юных энергодарцев впечатляют: 9 раз команды клуба становились чемпионами Украины среди сверстников, 11 — серебряными и 10 — бронзовыми призерами, а еще 8 раз владели Кубком страны. В клубе тренируются ребята от 5 до 17 лет, а записать в секцию к Игорю Ивановичу мальчишек родители порой везут со всего района. Постоянное внимание к воспитанникам клуба проявляют тренеры национальной сборной и селекционеры ведущих команд страны. Пятнадцать воспитанников тренера играли в профессиональных футбольных украинских клубах и за рубежом, а еще четверо — за национальную сборную Украины.

СПОРТИВНАЯ АРЕНА ГОДА

Ныне к традиционным номинациям прошлых лет организаторы добавили еще

«Изотоп» в Вараше проведена замена устаревшего покрытия легкой атлетической арены на современное синтетическое. В Южноукраинске привели в порядок трибуны стадиона. Во время карантина на всех АЭС проведены косметические и текущие ремонты спортивных объектов. Спортивные объекты украинских АЭС — настоящие центры культурной и спортивной жизни городов-спутников, ничем не уступающие европейским. По итогам опроса лучшей ареной года единодушно признан Спорткомплекс «Изотоп» РАЭС (генеральный директор АЭС — Павлышин П.Я., директор спорткомплекса — Чудинов В.А.).

ПОТЕРИ ГОДА

Коровкин В.А. В нашей памяти Владимир Александрович навсегда останется не только выдающимся атомщиком, но и ярким поклонником физкультуры и спорта, здорового образа жизни. Первые спортивные увлечения его детства — охота и верховая езда. Первое оружие — винтовку, в семь лет подарил ему отец, с которым мальчишка ходил на охоту. В институте увлекся боксом, а во время школьных и студенческих каникул в родной деревне — плаванием и лыжами.

Трудно оценить вклад В.А. Коровкина в строительство и благоустройство уютного, комфортабельного и современного Вараша и его спортивной инфраструктуры. По его инициативе была «выкуплена» база отдыха «Белое озеро» — любимое место релаксации

Его рабочий день начинался в шесть утра с гимнастической зарядки и плавания, а вечером — конные прогулки. Бассейн посещал до последних дней жизни. Как спортивную эстафету передал будущим генеральным директорам РАЭС свою любовь к физкультуре и спорту, здоровому образу жизни.

В подготовке статьи и определении лауреатов спортивного года приняли участие — физкультурные работники Диброва В.Н. (ЗАЭС), Бабаева Г.В. (ХАЭС), Спанчак Е.М., Бурцайло А.И. (ЮУАЭС). Выражаем благодарность друзьям и соавторам нашей газеты — И. Гортенко (ЗАЭС), Е. Спанчак (ЮУАЭС), А. Шустеруку и П. Шелепало (ХАЭС), И. Бураковой, В. Шейкиной, Ю. Кулаевой (РАЭС) и др. за освещение спортивной жизни.

Коварный Covid-19 медленно, но отступает, и будет победен. Не может человек позволить пандемии лишиться его любимого увлечения — занятий физкультурой и спортом. Карантины создают большие проблемы, но выход есть, прежде всего — двигательная активность на свежем воздухе. Укрепляйте свой иммунитет и заботьтесь о себе и близких. Желаем спортсменам, тренерам, физкультурным работникам и активистам спорта в новом году крепкого здоровья, счастья, жизненных и спортивных побед.

Николай КУРКУШЕВ

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

ОЗДОРОВЛЕННЯ, ТВОРЧИЙ РОЗВИТОК ТА ДОЗВІЛЛЯ АТОМНИКІВ

Нові проєкти, програми, фестивалі РАЕС

Після виходу зі всеукраїнського локдауну соціальні об'єкти, що перебувають на балансі Рівненської АЕС, відновили свою повноцінну роботу. У Палаці культури (ПК) Рівненської АЕС імені Лесі Українки продовжується робота клубних формувань, підготовка до нових проєктів, фестивалів, творчих заходів. Адміністрація ПК наголошує: заклад функціонує з дотриманням чинних карантинних обмежень, персонал забезпечений засобами індивідуального захисту, антисептиками.

«Для організації культурно-дозвілєвої діяльності та надання послуг населенню міста-супутника Рівненської АЕС у Палаці культури працює 101 працівник. Це — висококваліфіковані фахівці галузі культури, досвідчений обслуговуючий та технічний персонал. Нині в ПК функціонує 37 клубних формувань.

Заняттями в клубах за інтересами, студії, колективах, гуртках охоплено 1579 осіб (з них 720 дітей) — це працівники РАЕС, члени їхніх сімей, мешканці міста-супутника та навколишніх населених пунктів», — прокоментувала директорка ПК РАЕС Валентина Пінчук.

Для відвідувачів закладу функціонують 33 гуртки:

інструментального, вокального, фольклорного, хореографічного, театрального, образотворчого, туристичного та фізкультурно-оздоровчого напрямків. Зокрема, кожен охочий може приєднатися до 8 творчих колективів ПК, що носять почесне звання «народний аматорський» і «зразковий аматорський». А для найменших дітей, віком 4-6 років, діє студія раннього мистецького розвитку «Промінчики», яку впродовж минулого року відвідало 96 вихованців.

«За підсумками 2020 року фахівцями ПК проведено 83 заходи, на яких побувало майже 36 тисяч людей. Карантинні обмеження внесли суттєві зміни у творчу роботу закладу, тому 58 культурно-мистецьких заходів відбувалися в режимі онлайн. Відтак у 2021 році заплановано проведення IV регіонально-

го фестивалю «Аніматор шоу». У жовтні планується уже традиційне вручення перших «Медалей успіху» на святі «Віват, гуртківці!», у листопаді — VI багатожанровий дитячо-юнацький фестиваль — конкурс «Зірки, на сцену». Зокрема, як спів організатори та учасники плануємо брати участь у черговому мистецькому фестивалі «Energy Art Fest», — підсумувала Валентина Пінчук.

Керівниця наголосила, що заклад приймає замовлення на проведення тематичних, святкових, розважальних, ігрових, театралізованих програм для дітей і молоді, днів іменинника, корпоративних заходів, шоу-програм, вечірок, вечорів відпочинку, ювілеїв та інших свят для різних вікових груп населення.

Вікторія ШЕЙКИНА
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

Найвправніший рибалка — Олександр Поліщук

Чемпіонат Хмельницької АЕС з підльодного лову зібрав нещодавно любителів цього виду, зокрема членів «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС». Учасники Клубу, що функціонує вже понад десяток років, неодноразово проявили себе як професійні рибалки на змаганнях регіонального та Всеукраїнського рівнів.

Чемпіонат, що проходив в умовах пандемії, відбувся з дотриманням соціальної дистанції, а також відповідних правил, де учасники змагань не наближались до зони суперників на відстань менше п'яти метрів.

Результати улову різні, та майже всі подолали кілограмовий рубіж. Проте інтрига з визначення призерів розгорнулася серед тих, хто зумів наловити риби понад шість кілограмів. Зокрема, найвправнішим рибалкою виявився працівник відділу контролю металу Хмельницької АЕС Олександр Поліщук із загальним результатом у 6,307 кг. Лише на 57 г від нього відстав представник енергоремонтного підрозділу Олександр Власюк, який став «срібним» призером. Трійку лідерів замкнув працівник електроцеху Олександр Савченко із трофеєм 6,104 кг окулців. Олександр Власюку поталанило ще й уіймати найбільшого окуня вагою 180 г.

«Торік нам не вдалося провести значну частину спортивних змагань через суворі вимоги карантину, — розповідає голова «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС» Сергій Онищук, — зимову риболовлю було скасовано через відсутність крижаного покриву на водоймах. Тепер з'явилася хороша можливість рибалкам відчувати радість від спілкування з природою та підзарядитися позитивними емоціями».

СПОГАДИ ВЕТЕРАНА-АТОМПРОФСПІЛКОВЦЯ

Маловідоме сходження на Ельбрус

Історична довідка

Улітку 1942 року німецько-фашистські війська завдали удару по Кавказу з метою захопити нафтові родовища, а також з'єднатися з Туреччиною та Іраном. Гірськострільська дивізія «Едельвейс» добралася до хребтів Кавказу і в серпні 1942 року її егері встановили нацистські прапори на обох вершинах гори Ельбрус. Пізніше поширилася легенда про те, що есесівці вєли на Ельбрусі пошуки входу до країни давніх арій Шамбали.

На початку 1943 року після успішно проведеної Сталінградської битви червона армія почала операцію з визволення Кавказу від німецько-фашистських загарбників. 13 лютого загін радянських воїнів-альпіністів під керівництвом старшого лейтенанта Гусака скинув фашистські прапори з вершин Ельбрусу.

Через 30 років від того дня Дніпропетровська федерація альпінізму, якою на той час керував майстер спорту з альпінізму А.Зайдлер, вирішила провести зимову експедицію на Ельбрус, щоб ушанувати славні традиції минулого. До складу експедиції потрапили 30 працівників ЮМЗ та інших підприємств, а також студенти-альпіністи з вищих навчальних закладів. Серед щасливчиків був і я — студент 2-го курсу ДДУ.

Старанно готувалися до майбутнього небезпечного зимового сходження: підбирали одяг, спорядження, продукти харчування. 8 лютого поїздом Дніпропетровськ-Мі-

неральні Води вирушили в дорогу. Далі — автобусом. Розташувалися в альпійському таборі «Ельбрус», звідти 10 лютого нас доправили до селища Азау, фунікулером подолали першу сотню метрів сходження. Із собою доводилося нести все для забезпечення нашої життєдіяльності. Рюкзакі були вагою від 25 до 30 кг.

Повільно, витягнувшись довгою колоною, ми почали підійматися в гори. Кінцевою метою походу першого дня була високогірна турбаза «Притулок одинадцяти». Підйом туди тривав майже 8 годин. Хоч усі й були натренованими, та до кінця першого етапу шляху плечі і спину ламало неймовірно. На висоті понад три тисячі метрів відчували нестачу кисню. Разом з нами йшов наглядач високогірної бази. На базі він розмістив нас по кімнатах, роздав ковдри. Від присутності людей у будівлі стало набагато тепліше. Повечерявши, ми залізли у спальники і постаралися відпочити.

Наступного дня, 11 лютого, ми відпочивали, проходили акліматизацію, оглядали місцевість. Від нестачі кис-

ню постійно боліла голова, яскраве сонце сліпило очі (через це темні окуляри не знімали). Після обіду я спробував помити посуд. Для цього потрібно було вдягнутися, спуститися з третього поверху, набрати у казанок снігу, розтопити його, нагріти на примусі воду... Після всіх цих «операцій» бажання мити посуд зникло — в горах усе стерильне!

12 лютого з метою подальшої акліматизації ми піднялися до скель Пастухова на висоту 4700 над рівнем моря, потім знову повернулися на базу. 13 лютого затемна всі учасники сходження зібралися на штурм вершини. Для того щоб не проспати, черговий «заводить» біологічний «будильник Абалакова»: перед сном випиває літр чаю і далі — зрозуміло що...

Шлях до вершини був дуже важким — глибокий сніг, мороз. Брак кисню в організмі викликає сонливість. Часто рух складався з таких етапів: льодоруб заганяється у сніг, повіки закриваються, робиться крок вперед... А потім усе повторюється знову. Через кожні півтори-дві години робили привали. Отоді ми оціни-

ли прекрасну якість пухових курток і штанів, лежачи в них у снігу, холоду не відчували. На ноги вдягли «кішки», пройдений маршрут позначали «вішками».

Через 7-8 годин сходження почала виднітися вершина Ельбрусу. Найвитриваліші попрямували до тури, яка була там. Вітер і мороз не дозволяли зробити якісні фотозйомки. Для захисту від крижаного вітру обличчя було прикрито маскою. Через деякий час учасники експедиції почали спуск до бази. Він тривав майже 4 години. Нас, стомлених і змерзлих, на базі чекав гарячий чай і відпочинок.

14 лютого після попереднього обговорення походу ми зібралися для спуску в долину. Ми дивилися на прекрасні гірські вершини! На хмарі, які були нижче нас! Мав рацію В.Висоцький, що краще гір можуть бути тільки гори, на яких ти ще не був...

В альпійському таборі нам роздали альпіністські книжки з відміткою про сходження на Ельбрус і вручили сувенірні медалі. Пам'ять про це сходження зберігаю в душі все життя!

Василь Гнатович КІСІЛЬОВ,
ветеран ДНВП «Цирконій»

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000